

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**S. Kiliani Franciae Orientalis, Qvæ Et Franconia Dicitvr;
Apostoli, Gesta, Varijs cum notationibus historicis,
dogmaticis**

Serarius, Nikolaus

Wirceburgi, 1598

VD16 S 5993

XXI. De Sancti iam occisi miraculis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64132)

c. 12.
f. 3.

l. 1. Vita Bonifac.

enim & alia incluta fœmina Burgundofora, cuius res gestas historia S. Columbani, & copiosius in Bedæ operibus Ionas complexus est, quam etiam è Francorum genere fuisse monstrat, dum eius consanguineam Gibitrudin alterit. Hæc enim *nobiles è Francorum genere parentes ambos* habebat. Nostra vero Burgunda fueritne Herbipolitana, an è Scotia, vel Britannia venerit, nihil affirmo. Legimus enim, ex illis partibus, fœminas complures liberalibus disciplinis eruditas, & sanctitate præstantes aduentasse, Cunigildem, Bergitem, Cunitrudem, Teclam, Liobam, Waltpurgem, quæ apud Thuringos, Baioarios, Francosq; nostros Christianæ fidei, morumq; integritatis & virginum disciplinæ perinsignes Magistræ fuerint, Burgundam tamen Herbipolitanam malim fuisse. quæ, si Christiana nondum erat; inter primas, quæ mysterijs nostris iniciarentur; princeps fuerit. Habebat ea curiæ-cellulam iuxta oratorium sanctorum, vt habet in S. Kiliani Octaua vetus quoddam Breuiarium, cuius folia tantum aliquot pergamena inueni. cum in libris hæctenus editis vox illa, *Curia*, non inueniatur.

XXI.

DE SANCTI IAM OCCISI
MIRACVLIS.

Eda in Martyrologio de sanctis nostris, *ob veritatis, ait, confessionem, sub quodam Iudice Gosberto trucidati sunt, & multis postea signis veri CHRISTI martyres esse claruerunt.* Auctor noster duo tantum refert, alij alia. Vnum de brutis animantibus, quæ sacrorum corporum reliquijs, cum, obscæno in equili, contemptè defossa, vilibusq; plancis, seu asseribus obtecta illa essent; honorem habuerunt. Alterum de diuina in eos qui mortem intulerunt vindicta, qui sunt, Geilana, eiusq; crudelitatis administri & carnifices, quos Genebrardus, ait, fuisse Gosberti ducis cognatos. Ego vero minimè arbitror. cum historia homines fuisse narret, quos sola
mulieris

fatetur Cen-
turiatores
cent. 7. c. 3.
f. 60. & 66.
& simile est
in S. Iuentij
historia. c. 17.
e. 7. Sur.

mulieris merces ad facinus impulerit. &, omnibus in picturis, videamus eos, tanquam viliora capita, pingi, & ornari. certè vnum, tanquam coquum, alterum tanquam satellitem quempiam. Sed in priori miraculo, quemadmodum quidpiam consputare, commiere, alijsuè sordibus conspurcare, ignominiam, & contemptionem infert; ita, eo in loco, vbi humati sancti sunt, excrementa ista continere, neq; quamuis aliqua flagitet necessitas, effundere, honoris certè, laudationisq; genus quoddam est. Hinc enim furiosum quendam vituperans Horatius, quærit

in Arte.

— utrum

*Minxerit in patrios cineres, aut triste bidental
Mouerit incestus.*

Et Pythagoræ symbolum erat ἀωνυχίσμασι καὶ κερταῖς μὴ ἐπιβάειν μηδ' ἐπίσασθαι. Rursumq; ex iplo, vt videtur Hesiodo; πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχέειν. Tantum quæritur, quonam modo equi, ratione nulla præditi, eo sanctitatis sensu affici potuerint, vt quod naturæ alioquin impulsu fecisset, haud fecerint? Respondeo. eodem illo modo hi neq; strigarunt, neq; fimi quidquã deiecerunt, quo veneratus olim est coruus Eliam, leones Daniele, vacca arcam, vipera S. Paulum, ignis ipse collocatus in fornace pueros, Ægyptiæ rana, senipes, cynomyæ, locusta, ac tenebræ filios Israel, vel sua in Gofena, vel alibi positos. facta enim hæc omnia non naturali, sed supernaturali, & mirabili Dei O. M. auxilio. quod, duobus modis, ad huiusmodi bestiarum, rerumq; inanimarum miracula concurrat. Nam, eo ipso, ad sanctissimarum rerum cultum, & venerationem, vel agunt ipsæ quippiam, quod naturaliter alioquin non agerent, vel non agunt, quod alioquin agerent. Vtrumq; genus in exemplis iam enumeratis apparet, adeoq; in sexcentis alijs, quæ sanctorum historiæ apud S. Athanasium, D. Hieronymum, Theodoretum, Sophronium, aliosq; grauissimos Auctores; explicarunt. Ex D. Augustino vnicum proponam. *Feris, ait, & canibus* s. 13. de factis. *decepta* (Daciani Iudicis Ethnici) *furoris superbia, absumendum* (S. Vincentium, mortuum martyrem) *proijci mandat licitoribus, vt tali*

l. oper.

Vide Strab.

l. 15

Agathiã, cl.

Alex in Pro-

trep. de

Persis

Passu eorum, impleveret ventrem, quorum ipse gerebat mentem. Sed ut divinis excrescentibus beneficijs maioris victoriæ Vincentio gratia conferatur, mittitur Corvus, avis inimica cadaveribus, expositas corporis dapes servatur a ieiunia. Qui ut cœlitus se designatum custodem ostenderet, advenientes reliquas aves, eminus, non segni impetu perturbabat. Inter quas immanem quoque, lupum propius accedentem, veluti qui commissum thesaurum sacrilega audacia attingere præsumeret, pennis, & alis diuerberans procul abegit. Sed ille, quod non tam ad inferendam venisset iniuriam, quam ad augendam miraculi pompam, quadam sui habitudine stupidus indicabat. O impudens furor, & stulta insania? Corvus obsequitur: Lupus veneratur: Dacianus persequitur, nec erubescit velle se adhuc ferox perdere, quem mansuetacta bestialis feritas satagebat protegere. Quemadmodum verò sancti huius Vincentij corpus, & corvus, & lupus venerati sunt, ne, quod avidissimis alioqui faucibus fecissent, id vel morso minimo attingerent, ita & iumenta hæc nostra S. Kiliani, & sociorum subiectas, occultatasque reliquias, ne minimo quodam urinae, aut excrementorum aliorum, à quibus nunquam abstinuissent; egestu conspurcarent. Deus enim vel ne cibi, aut potionis reliquiæ ullæ superuacaneæ redundarent, cauit, vel suum, ne quid egerere possent, ne uel suis in conceptaculis retentæ feces nocerent; concursum subduxit, vel certè ut earum in aerem, aliud uel aliquod corpus resolutio prius fieret, quam egerendi necessitas adesset, effecit. Neque enim trium istorum verbum vllum apud Deum impossibile. Sex verò alia miraculorum genera, in Burckardinae historiæ commentario leguntur.

Luc. 1.

l. 2. c. 2.

I. Fragrantia sanctorum corporum, dum effoderentur admirabilis.

II. Eorum, quæ cum ipsis defossa fuerant, vestimentorum, & librorum integritas.

III. Tanta sanctorum, & miraculorum variorum copia, ut in fide nutantes valde confirmarentur.

ib. c. 7.

IIII. Diuina candelarum trium ardentium visio, qua locus, ubi recondenda illa forent, indicabatur.

ib. c. 7.

l. 1. c. 9.

V. Ad eorum sepulchra, seu, ut Auctor loquitur, ad tumbas,

aut

aut confessiones, creberrima cæcorum, surdorum, claudorum, leproforum, ægrorumq; curatio.

VI. quod S. Bonifacii auctoritate commendatum prout ipsum ipse Francis quondam nostris retulit; audiamus; *Primus, ait, fundator vestræ fidei KILIANVS, ab Apostolica vobis pastoralitate transmissus, fidem quam verbis docuit, hoc ipso in loco martyrii testimonio compleuit. Ecce id ipsum presentis tumuli loquitur confessio, vbi ad eius, sociorumq; eius corpora, per sanitates, & miracula, credulitatis vestræ exercetur, die, noctuq; confirmatio. Hæc mihi primum gratia CHRISTI, per quendam fratrem nostrum innotescere voluit, Adelhelmum scilicet presbyterum, qui, lumen oculorum Dei iudicio sibi ablatum, hic iuxta glebas martyrii, meritis eorundem recepit. Deinde numerosis tanta sanctitudo signis in nostra Diocesi manifestata, visa est tam mihi, quam cunctis circumquaq; fratribus nostris non esse negligenda. Idem, & à Sigeberto commemoratur, & à Breuiario illo Pergameno, de quo supra. sed ab ijs presbyter ille Atalongus vocatur. multasq; circumstantias persequitur idem Breuiarium; venisse scilicet hunc Presbyterum cum S. Gertrude Karelburgum, vbi illa B. Virgini monasterium construxerat: audijsse à puerulis, quos litteras primas docebat, & à Carelburgensibus, de sancti nostri miraculis: orasse vt, Venerabilis martyris intercessione, sibi Dominus amissum lumen redderet: sicq; mirabiliter pristinam videndi facultatem recuperasse. Ad ista vero miracula respicit, quod postea ponetur; Epiraphium.*

ib. l. i. c. 9.

anno 746.

XXII.

AN PRIMVS HERBIPOLITANORVM
EPISCOPVS S. KILIANVS?

. Burckardum primum vocant Lambertus, Marianus, Breuiarium Pergamenum, alijq; Codices. Kiliano tamen eam laudem vendicandam ostendit Auctor. *Consensu, ait, totius vrbis, beatissimum virum Kilianum in præsulatus officio constituit Conon Pontifex quo & Chrisma conficere, & Ecclesias dedicare, & sacros ordines conferre irreprehensibiliter va-*